

مراسم روز جهانی کارگرتاکیدی بر لزوم اتحاد عمل تشکلهای مستقل کارگری

با توجه به تجربه ناموفق خانه کارگر در برگزاری مراسم روز جهانی کارگر در سال گذشته ، که عملاً "اجرای مراسم آن توسط کارگران آگاه ، از کنترل این ارگان وابسته خارج شده بود ، امسال خانه کارگر تا یک روز مانده به اجرای آن از اعلام مکان برگزاری خودداری کرد چه ، تصور می نمود با این ترفند می تواند مراسم را با حضور ایادی خود طبق یک برنامه فرمایشی از پیش تعیین شده به پیش برد. اما برخلاف چنین تصویری امسال نیز کارگران از شهرهای دور و نزدیک ، دسته دسته خود را به استادیوم شیروودی در قلب تهران رساندند تا در مراسم بزرگداشت روز جهانی کارگر حضوری فعال ، پر رنگ و تاثیر گذار داشته باشند و خواسته های برحق طبقه خود را فریاد زند .

خانه کارگر از پیش تمهیداتی را تدارک دیده بود : سخنرانان خود را ردیف کرده بود و تریبون بلندی را دور از دسترس کارگران تدارک دیده بود تا به زعم خود تجربه سال قبل تکرار نشود و سخنرانانش بتوانند بی دردسر در فضای آرامتری نطق های از پیش آماده شده خود را راحت تر به خورد کارگران دهند. اما در طول تمام سخنرانیها کارگران آگاه که پلاگاردها و پرچمهایی نیز در دست داشتند خواسته های خود را در قالب شعارهایی فریاد می زدند، به طوری که عملاً کنترل اجرای مراسم از دست خانه کارگر خارج شد، تا جایی که در چندین مرحله عمل خانه کارگر از پشت تریبون اقدام به توهین و فحاشی نسبت به کارگران نمودند. بر خلاف تمام این تدارکات، باز هم خانه کارگر نتوانست ابتکار عمل را در دست بگیرد به طوری که در نهایت مجبور شد نیمه کاره دفتر و دستک خود را جمع کند و میدان را خالی نماید. در این میان کارگران حاضر در مراسم درحالیکه شعاری دادند: " تشکل مستقل حق مسلم ماست." ، " کارگر، کارگر اتحاد اتحاد " ، " محمود صالحی آزاد باید گردد " از استادیوم خارج شدند و وارد خیابان سعدی (مفتح) گشتند و به سمت میدان ۷ تیر به حرکت در آمدند .

در همین موقع نیروی انتظامی و لباس شخصی هایی که از قبل در خیابانهای اطراف مستقر شده بودند، با هجوم به سمت کارگران سعی داشتند جمعیت را متفرق نمایند که با واکنش غیر منتظره و شدید کارگران مواجه گشتند و نتوانستند از حرکت کارگران به سمت میدان ۷ تیر جلوگیری کنند . جمعیت با در دست داشتن پلاگاردها و پرچمهایی با مضامین " نان، مسکن ، آزادی " ، " کارگران جهان متحد شوید " ، " ما انرژی هسته ای نمی خواهیم ، ما یک زندگی انسانی می خواهیم " درطول مسیر منتهی به میدان ۷ تیر همچنان شعار میدادند : " قرارداد موقت ، اصول برده داری " ، " کارگر، معلم، دانشجو پیوندتان مبارک " ، " مرگ بر این زندگی ، این همه شرمندگی " ، " مرگ بر حامی سرمایه دار " ، " کارگر زندانی آزاد باید گردد " و . . . نکته قابل توجه در این میان وجود پلاگاردها و پرچم هایی با امضای "شورای همکاری فعالین و تشکلهای کارگری" بود .

در طول مسیر راهپیمایی در چندین نقطه برخوردهای شدیدی بین نیروی انتظامی و لباس شخصی ها از یک سو و کارگران از سوی دیگر صورت گرفت که کارگران با شعار " نیروی انتظامی خجالت ، خجالت " از نحوه برخورد آنان ابراز انزجار نمودند. در ضمن تعداد زیادی خبرنگار و عکاس از روزنامه ها و شبکه های تلویزیونی داخلی و خارجی نیز از صحنه های مختلف مراسم عکسبرداری و فیلمبرداری می نمودند .

برگزاری مراسم اول ماه مه امسال تاکید دوباره ای بود بر لزوم " **اتحاد عمل** " تشکلهای مستقل کارگری ، تا در قالب آن کارگران بر احیای حقوق از دست رفته خود پا بفشارند و حق طبقه خود را از حلقوم سرمایه داران بیرون بکشند ، تا دیگر شاهد لگد مال شدن حقوق انسانی خویش نباشند .